

Eksporthavnen, medens Hensynet til Fiskeriet og Importen ubetinget maatte staa i anden Række. Ministeren maatte derfor bestemt modsætte sig Forslaget, dersom det ikke ved Siden af en Fiskerihavn tillige kom til at omfatte Forbedringer ved den nuværende Trafikhavn. Ministeren sluttede for øvrigt med at rette en indtrængende Opfordring til Udvalget om at lade alle Begrænsningstanker fare og i Stedet for optage hele Sagen til fuld Afgørelse og træffe Valget mellem Øst og Vest, et Valg, som han loyalt vilde bøje sig for, hvorvel han selvfølgelig helst saa det falde i den Retning som af ham oprindelig foreslaaet.

Paavirket af denne Ministerens Udtalelse fremsattes der atter forskellige Forslag, der toge Sigte paa i mer eller mindre Grad at imødekomme Ministerens udtalte Ønsker. Intet af disse Forslag opnaaede Flertal i Udvalget, medens dog et af dem fik 7 Stemmer — altsaa et *relativt* Flertal —, og paa dette Grundlag udbad Udvalget sig et nyt Samraad med Ministeren, der ogsaa velvillig imødekom Ønsket, men i det paafølgende Samraad bestemt erklærede det foreliggende Forslag for ham at være uantageligt, medens han gav Udsigt til, at han — om end kun ugerne — kunde slutte sig til Forslaget, naar det udvidedes med et fra anden Side fremsat Forslag.

I de derefter affholdte Udvalgsmøder viste der sig imidlertid ikke tilstrækkelig Stemning for at efterkomme denne Henstilling, men derimod en tilsyneladende saa meget stærkere for at imødekomme Ministerens i det første Samraad udtalte Hovedønske og indtrængende Opfordring til Udvalget om at tage den paatænkte Havneudvidelse i sin Helhed op til fuld og endelig Afgørelse, medens Meningerne dog vedblivende vare delte om, hvorvidt denne fulde og endelige Afgørelse burde resultere i en vestlig eller østlig Udvidelse af Trafikhavnen.

For at komme til fuld Klarhed over, hvorledes Medlemmerne grupperede sig om dette Hovedspørgsmaal, affholdtes et nyt

Møde til Opnaaelse af dette Formaal, og forudsættende, at der fra den Side, der ønskede Udvidelsen mod Øst, vilde blive stillet Forslag herom, stillede Formanden et Forslag, der gik i udpræget vestlig Retning og i alt væsentligt var en Genoptagelse af Folketingets Udvalgsflertals Forslag (kun med en Udgiftsformindskelse af ca. 600,000 Kr.). Imod Forventning stilledes der imidlertid ikke fra anden Side et bestemt Forslag om at vedtage Lovforslaget i sin nuværende Skikkelse, hvorefter Havneudvidelsen skal foregaa mod Øst, i hvilket Tilfælde Afstemningen klart vilde have konstateret Medlemmernes Stilling til Øst- og Vestspørgsmaalet, det, som det i Virkeligheden gjaldt om at faa afgjort. Men — i Stedet for et saadant forventet Forslag frafaldt man alle tidligere fremsatte Forslag (altsaa ogsaa det om Vedtagelse af det foreliggende Lovforslag uændret) til Gunst for det af Udvalgets Sekretær (Berthelsen) (se Bilag III.) tidligere stillede Forslag, der for Fiskerihavnens Vedkommende ganske faldt sammen med det af Formanden stillede, men forøvrigt kun foreslog en Uddybning af den nuværende Trafikhavn med den dertil hørende Ombygning af den til Eksporten hidtil benyttede Kaj og en delvis Flytning af Lededæmningen.

Uagtet en Afstemning over de tvende her kortelig skitserede Forslag selvfølgelig umulig kunde give den ønskede og haardt tiltrængte Klarhed over Medlemmernes Stilling til Hovedspørgsmaalet, levedes der dog neppe nogen anden Udvej end i Mangel af andre og Stemningen mere klargørende Forslag at lade foretage Afstemning over de to her nævnte, af hvilke der først stemtes over det Lovforslaget stærkt begrænsende, der opnaaede 7 Stemmer (Berthelsen, la Cour, Johnsen, Lewinsky, Møller, Pagh og Rottbøll). For Formandens Forslag om en fuld og endelig Afgørelse af hele Sagen, hvorefter Havneudvidelsen skulde foregaa mod Vest, der derefter sattes under Afstemning, afgaves ogsaa 7 Stemmer (Breinholt, Buhl, Dalsgaard, Lauridsen, Lunn, Nordby og Scheel, medens 1 Medlem (la Cour) subsidiært tiltraadte